

[Peter Hansen-Nord]

der er mulighed for at få ændret inden for de gældende regler – kan vælge, hvilket tidspunkt på året de ønsker at benytte deres sommerhuse, og ikke som i dag alene kan benytte dem fra den 31. marts til den 1. oktober; fra den 1. oktober til den 31. marts kan de kun benytte dem i højtider eller ca. 3 uger sammenlagt.

Med det som udgangspunkt vil jeg sige, at det må være den til enhver tid siddende regerings opgave på dette område at føle sig frem i Kommissionen med hensyn til, hvad der kan accepteres inden for den nuværende protokol. Det, vi oplever, er altså, at dette tilsyneladende lille, uskyldige lovforslag egentlig hører hjemme ved næste regeringskonference i 1996, hvor Danmark må se, hvordan vi videre kan liberalisere og give større frihed til ejere af disse boliger.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Med hensyn til hr. Peter Hansen-Nords sidste bemærkning kan jeg være enig under den forudsætning, at vi ikke bringer den danske særregel i fare ved at tage problemet yderligere op, men jeg vil godt understrege, at den holdning, som den nuværende regering giver udtryk for, helt klart ligger i direkte forlængelse af den tidligere regerings holdning.

Den daværende regering sendte den 1. juli 1992 en vejledning til samtlige kommuner, amtskommuner, turistorganisationer, udlejningsbureauer m.v., hvor det blev præciseret, at disse regler skal opretholdes, og miljøministeren sagde også den 3. februar 1992 til Aalborg Stiftstidende, at sommerhusloven var god nok, og at der derfor ingen grund var til at ændre den. Det er selvfølgelig ud fra det hovedsynspunkt, at vi bibeholder danskernes mulighed for at have en fritidsbolig til en rimelig pris.

Riishøj (SF):

SF's ordfører, hr. Gade, kan ikke være til stede, men jeg skal på SF's vegne afvise forslaget.

Der har allerede nu været forskellige bemærkninger, som sætter debatten noget i relief.

Jeg synes, man for det første skal gøre sig klart, om man overhovedet ønsker noget, der hedder sommerhuse og fritidshuse. Frem-

skridtspartiets forslag er jo en ophævelse af de to ting; alt bliver helårsbeboelse. Spørgsmålet er, om det ud fra rent miljømæssige og det, vi kan kalde rekreative hensyn, er et ønske, at alle huse i Danmark skal være til helårsbeboelse. Man skal for os at se gøre sig klart, om det ud fra landskabsmæssige og andre værdier er ønskeligt.

Der kan godt være forskellige meninger om den sag også inden for partierne, men det er SF's synspunkt, at før man overhovedet drøfter en ophævelse af sommerhusbegrebet, må man gøre sig klart, hvilke konsekvenser det fører med sig, og om det er en udvikling, man ønsker.

Det andet er så hele EF-reglen, og det står jo nu krystalklart, at den regel selvfølgelig ikke kan opretholdes. Hvis alt er helårsbeboelse, er der selvfølgelig ikke mere noget, der hedder en sommerhusregel, og det kan man så beklage eller ikke. Jeg kan godt se idealismen i Fremskridtspartiets holdning, nemlig at man fuldstændig frit skal kunne købe ejendomme i Europa, uanset om der så gælder regler om helårsbeboelse eller ej.

Det er først og fremmest af hensyn til fritidsbegrebet og fritidshusbegrebet ikke SF's holdning. Der er jo åbnet for alle mulige former for udlejning af huse, der gør, at det danske sommerhusområde i sommerhusperioden reelt er et stort internationalt foretagende. Til gengæld kan vi sagtens se, at der er behov for en eller anden form for afkriminalisering eller en tydeliggørelse på området, og det ser jeg frem til at vi får løst. Der er nogle menneskelige hensyn at tage, til gengæld er der også nogle steder, hvor man må stå fast. Hvis der er tale om, at man bor i et område, hvor man har en helårsbeboelse, og hvis det i øvrigt drejer sig om luksussommerhuse, som også er et stort problem i sommerhusområderne, idet husene helt bevidst bygges som helårsbeboelse, og der budgettes med helårsbeboelse i strid med loven, er der ikke det store problem i at håndhæve loven.

Men det er klart, at i de videre drøftelser, der skal være i efteråret, må man prøve at finde en menneskelig løsning, der til gengæld også løser problemet i den forstand, at hvis man simpelt hen i praksis ikke overholder loven, vil EU naturligvis også komme efter os. Hvis det viser sig, at vi har en sommerhusregel, som